

PROJECT

ΤΜΗΜΑ: A5

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟ: Α2

ΘΕΜΑ:

**ΘΕΜΑ:
ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ**

ΕΝΔΟΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Γενικότερα

Η βία είναι κάτι παραπάνω από μία λέξη ή ένας ορισμός. Είναι μια πραγματικότητα που όλοι καταλαβαίνουμε, ο καθένας με το δικό του τρόπο, καθώς όλοι έχουμε ασκήσει, χωρίς να το καταλάβουμε .

Ειδικότερα

Παρόλ' αυτά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η ενδοσχολική βία είναι μία επιθετική συμπεριφορά – σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή και κοινωνική – που εκδηλώνεται σκόπιμα, απρόκλητα και επαναλαμβανόμενα, στο σχολείο . Σκοπός της είναι η επιβολή, και η πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου στο άτομο (ή ομάδα ατόμων) που την υφίσταται .

Ποιά είναι τα αίτια τα οποία ωθούν κάποιον να ασκήσει Bullying σε έναν συμμαθητή του?

- Έχουν ανάγκη από ένα «θύμα» - κάποιον που φαίνεται να είναι σωματικά ή συναισθηματικά πιο αδύναμος ή απλώς διαφορετικός. Είναι ο τρόπος που επιλέγουν για να νιώσουν σημαντικά, δημοφιλή ή ότι έχουν τον έλεγχο. Ένα παιδί που προέρχεται από μια οικογένεια όπου ο θυμός, η βία και οι ταπεινωτικοί χαρακτηρισμοί εκτοξεύονται συχνά, τότε είναι πιθανό να θεωρεί ότι αυτά τα ξεσπάσματα είναι κάτι «φυσιολογικό» ή τουλάχιστον ένας αποδεκτός τρόπος επικοινωνίας.

Ποια είναι τα αίτια που οδηγούν τον θύτη να ασκήσει βία σε ένα συγκεκριμένο άτομο;

- Το παιδί που εκφοβίζει επιλέγει το παιδί που θα εκφοβίσει πολύ συγκεκριμένα και καθόλου τυχαία. Συνήθως θα επιλέξει παιδί που:
 - Διαφέρει με κάποιον τρόπο από τα υπόλοιπα (είναι από άλλη χώρα, έχει άλλη θρησκεία, φοράει σιδεράκια γενικά παιδί που διαφέρει από τη μέση εικόνα ενός μαθητή) .
 - Δύσκολα θα βοηθήσει κάποιος (παιδιά μοναχικά που δεν κάνουν εύκολα φίλους) .
Που είναι «λιγότερα» δυνατά

**Πως συμβάλλει η
οικογένεια στην
αντιμετώπιση της
ενδοσχολικής βίας ;**

Το φαινόμενο παρατηρείται κυρίως κατά τη διάρκεια του δημοτικού και του λυκείου(12-15 ετών), παρ' όλο που στο λύκειο τα πράγματα εξισορροπούνται.Σημαντικός ο ρόλος των γονέων ως προς τη παροχή αγάπης σεβασμού κι αποδοχής προς το παιδί τους. Οι ίδιοι αποτελούν

παράδειγμα για το παιδί τους.

Πως αντιδρά το θύμα;

Το θύμα διακατέχεται από έντονα συναισθήματα θυμού και χαμηλής αυτοεκτίμησης. Τα θύματα παρουσιάζουν έλλειψη προσοχής, συγκέντρωσης και αρνούνται να παρακολουθήσουν μαθήματα.

ΜΟΡΦΕΣ

ΒΙΟΪΦΕΣ

Η ενδοσχολική βία τα τελευταία χρόνια όχι μόνο συνεχίζει να υφίσταται αλλά έχει αυξηθεί σημαντικά. Υπάρχουν παιδιά που βιώνουν καθημερινά διάφορες μορφές βίας (λεκτική, σωματική, ψυχολογική) από συμμαθητές τους που νομίζουν ότι μ' αυτόν τον τρόπο δείχνουν τη δύναμή τους. Ας δούμε σε ποιες κατηγορίες χωρίζεται η ενδοσχολική βία...

1) Λεκτική βία

- Οι θύτες χρησιμοποιούν συστηματικά βωμολοχίες, υβριστικές εκφράσεις, προσβολές και απειλές, διάφορες επιθέσεις με φράσεις, καθώς και με αγενή σχόλια και ειρωνείες και με παρατσούκλια. Συνήθως ασκείται σε φαινομενικά αδύναμους μαθητές που μερικές φορές απειλούνται με ξυλοδαρμό αν δεν δώσουν χρήματα που τους ζητούν ή αν δεν κάνουν αυτό που προσπαθούν να τους επιβάλλουν. Κάποιος μαθητής μπορεί να ασκεί λεκτική βία πιθανών επειδή νιώθει μοναξιά ή έχει κάποια προβλήματα. Έτσι νιώθει καλύτερα μειώνοντας τον συμμαθητή του επειδή καλύπτει τα δικά του ελλωτώματα-προβλημάτα με το να τα μεταφέρει στο θύμα, κάνωντάς τον να πιστέψει ότι έχει δίκιο....

2) Σωματική βία

- Οι μαθητές μέσα στο σχολικό περιβάλλον αποφεύγουν συνήθως την άσκηση της σωματικής βίας εκτός κι αν συμβεί όταν δεν πέσει στην αντίληψη κάποιου καθηγητή. : Τα θύματα δέχονται φυσικούς τραυματισμούς ή διάφορες απειλές για τραυματισμό από τους θύτες. Η σωματική βία εκδηλώνεται με σπρωξίματα , αγκωνιές , γροθιές , σκουντήματα , κλοτσιές , τρικλοποδιές , τσιμπήματα και δαγκωνιές , καθώς και χτυπήματα με διάφορα αντικείμενα. Τα άτομα που την ασκούν θεωρούν τον εαυτό τους «νταή» και «μάγκα».

3) Ψυχολογική Βία

- Σκοπός αυτής της βίας είναι η ηθική νοητική , καθώς και πνευματική ακεραιότητα. Η ψυχολογική βία είναι ένας συνδυασμός όλων των ειδών εκφοβισμού, γιατί μπορεί να προκαλέσει την εσωστρέφεια και την απομάκρυνση του παιδιού από όλους όσους βρίσκονται γύρω του και θέλουν να το βοηθήσουν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν προβλήματα υγείας όπως η κατάθλιψη και να μην μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματά του σε κανέναν.

4) Σεξουαλική βία

- Τα θύματα δέχονται υβριστικά σχόλια , σκίτσα και γκράφιτι με σεξουαλικό περιεχόμενο, ανεπιθύμητα αγγίγματα , ανήθικες χειρονομίες , ακόμα και σοβαρές σεξουαλικές επιθέσεις. Ασκείται κυρίως στα κορίτσια που θεωρούνται πιο αδύναμα σε σύγκριση με τα αγόρια. Και αυτή με τη σειρά της μπορεί είτε να περιοριστεί από μια μικρή παρενόχληση, είτε να φτάσει σε μια κατάσταση πολύ δυσάρεστη η οποία μπορεί να φέρει επιπτώσεις τόσο στην σωματική όσο και στην ψυχολογική ακεραιότητα του κοριτσιού.

5) Ρατσιστική βία:

Εξαιτίας της καταγωγής τους , της κοινωνικής τάξης , της διαφορετικότητας , καθώς και της οικονομικής κατάστασης τα θύματα δέχονται ανούσια υβριστικά σχόλια.. Σ' αυτήν την περίπτωση, μπορεί να προκληθεί η απομόνωση αυτού του παιδιού από τους γύρω του και να νιώσει την αποξένωση και την απόρριψη..Δηλαδή οι θύτες δεν μπορούν να καταλάβουν ότι όλοι είμαστε ίσοι-ίδιοι , δίνοντας βάση μόνο σε αυτό που βλέπουν και όχι σε αυτό που τους ενώνει...

Και...6) Έμμεση ή κοινωνική

Επιπλέον μια άλλη μορφή βίας είναι η έμμεση ή κοινωνική βία στην οποία το

θύμα προσπαθεί να απομονωθεί ή και να αγνοηθεί από τους υπολοίπους επειδή

νιώθει πως οι άλλοι άνθρωποι (συνήθως μαθητές και καθηγητές στα σχολεία) που βρίσκονται γύρω του, τον αντιπαθούν. Επίσης σε αυτή τη μορφή βίας οι θύτες έχουν διαδώσει κάποιες φήμες και ψευδείς ανακοινώσεις που κάνουν τα θύματα να απομονωθούν από την περιοχή εκείνη ακόμα και από ολόκληρη την κοινωνία.

Όσον αφορά τους τρόπους αντιμετώπισης οποιαδήποτε μορφής ενδοσχολικής βίας, σύμφωνα με έρευνες στο διαδύκτιο περισσότερο αποτελεσματικές θεωρούνται οι ακόλουθοι :

1) Ενέργειες του εκπαιδευτικού για την αντιμετώπιση περιστατικών εκφοβισμού και βίας στο σχολείο:

1. Θα πρέπει να μιλήσουν στο παιδί που εκφοβίζεται και να ακούσουν με προσοχή αυτά που έχει να τους πει. Θα πρέπει να ανταποκριθούν άμεσα για να το προστατεύσουν και να είναι διαθέσιμοι να του δώσουν κάθε δυνατή βοήθεια. Καθώς και να ενημερώνονται για οποιαδήποτε εξέλιξη .
2. Θα πρέπει να συζητήσουν με τους γονείς του παιδιού, να εκφράσουν τις ανησυχίες τους και να δείξουν ότι είναι αποφασισμένοι να αναλάβουν δράση.
3. Θα πρέπει να εξακριβώσουν ποιο παιδί είναι αυτό που εκφοβίζεται ή αυτό που εκφοβίζει τον συμμαθητή του ..
4. Θα πρέπει να εξακριβώσουν αν υπάρχει ομάδα παιδιών η οποία ενθαρρύνει ή/και υποστηρίζει το παιδί που εκφοβίζει και αν βρεθεί να οδηγηθούν τα άτομα αυτά στο γραφείο του Διευθυντή και να συζητηθεί σοβαρά το θέμα αυτό.
5. Και τέλος οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να υποστηρίξουν το παιδί που εκφοβίζεται σε συνεργασία με τον Διευθυντή.

YOUR WORDS HAVE POWER
USE THEM WISELY.

2) Ενέργειες από τους Γονείς του παιδιού που εκφοβίζεται:

1. Να υπάρξει στενή συνεργασία με το σχολείο για να πληροφορηθούν για την έκταση και τη σοβαρότητα του περιστατικού καθώς και για τους τρόπους αντιμετώπισής του.
2. Να δωθεί στο παιδί υποστήριξη και ασφάλεια, χωρίς να το κατακρίνουν ή να το φοβίσουν .
3. Να ακούσουν προσεκτικά τι έχει να τους πει το παιδί τους για τα συναισθήματά του και για τις ανάγκες του .
4. Να παρακολουθηθεί η εξέλιξη της κατάστασης αλλά και η υγεία-ψυχολογία του παιδιού τους .
5. Αν το παιδί τους παραπονιέται για μεγάλο χρονικό διάστημα ότι έχει σωματικούς πόνους, αν παρατηρούν ότι έχει δυσκολίες στον ύπνο ή αν αρνείται επίμονα , συνέχεια να πάει στο σχολείο, πρέπει να γίνει επίσκεψη σε έναν ειδικό ψυχικής υγείας για παιδιά.

Συμμαθητές μέσα στην τάξη:

- Να συζητηθεί μαζί τους για το ποια θα ήταν η κατάλληλη συμπεριφορά σε μια τέτοια περίπτωση (π.χ. να μιλήσουν σε κάποιον ενήλικα για να βοηθήσει) και για το ποιες ευθύνες έχουν όταν παρατηρούν να συμβαίνει περιστατικό εκφοβισμού.
- Να συζητηθεί το τι θα μπορούσαν να είχαν κάνει για να αποφευχθεί ο εκφοβισμός και να εξασφαλίσουν ένα ασφαλές περιβάλλον τόσο για τους ίδιους όσο και για τους συμμαθητές τους.

και τέλος 4) ενέργειες από τους Γονείς του παιδιού που εκφοβίζει:

- Να γίνει συζήτηση με τον Διευθυντή του σχολείου για το περιστατικό εκφοβισμού που προκλήθηκε από το παιδί τους .
- Να συνεργαστούν με τον Διευθυντή και τον δάσκαλο του παιδιού τους για την εφαρμογή των κανόνων, των συνεπειών και την πρόληψη τέτοιων συμπεριφορών.
- Να παρακολουθήσουν την εξέλιξη της κατάστασης και να συνεργαστούν στενά με το σχολείο. Να παρατηρηθεί αν το παιδί τους εμπλέκεται συχνά σε καβγάδες ή εκδηλώνει εκφοβιστική συμπεριφορά και με τα παιδιά της γειτονιάς ή και με τους ίδιους στο σπίτι. Να μιλήσουν γι' αυτά στο Διευθυντή και το δάσκαλο της τάξης και να συνεργαστούν μαζί τους για να πάρουν βοήθεια

**Στις παρακάτω 2 διαφάνειες θα δούμε
συνεντεύξεις απο μαθητές που υπέστησαν
ενδοσχολική βια.**

Συνέντευξη Νο.1

- Γεια σου Παναγιώτη!
- -Γεια σου Βέρη!
- -Τι κάνεις;
- -Καλά είμαι εσύ;
- -Καλά κι εγω;
- -Βεβαίως!
- -Σου έχει ασκηθεί ποτέ bullying;
- -Ναι...στην πρώτη γυμνασίου.
- -Τι είδους bullying;
- -Σωματικό.
- -Γιατί πιστεύεις ότι άσκησαν σε εσένα bullying;
- -Γιατί είχα αλλάξει σχολείο στην μέση της χρονιάς και ήμουν καινούριος.
- -Αντέδρασες; Αν όχι γιατί;
- -Δεν γινόταν να αντιδράσω γιατί ήταν μια τάξη εναντίον μου.
- -Γιατί δεν το έλεγες στους γονείς σου ή στους καθηγητές σου;
- -Το είχα πει σε μια καθηγήτρια μου αλλά εκείνη μου είπε ότι απλά ήθελα να παίξουν μαζί μου...
- -Και οι φίλοι σου; Αντέδρασαν;
- -Δεν είχα φίλους...Δεν ήξερα κανέναν και όλη η τάξη μου φερόταν με απαίσιο τρόπο, δεν ήταν εύκολο να κάνω φίλους κάτω από αυτές τις συνθήκες.
- -Πώς ήταν η ψυχολογική σου κατάσταση;
- -Πολύ άσχημη... Έκλαιγα συνέχεια εκείνη την περίοδο.
- -Μάλιστα! Διήρκεσε πολύ αυτή η κατάσταση;
- -Για έναν χρόνο περίπου..
- -Τι συνέβη και άλλαξε αυτή η κατάσταση;
- -Αρχικά σταμάτησα να αντιδρώ στην συμπεριφορά τους και σιγά σιγά σταμάτησαν να ασχολούνται οι θύτες, ωστόσο μετά από λίγο καιρό όταν ηρέμισαν τα πράγματα το συζήτησα μαζί τους και προσπάθησα να τους πλησιάσω. Στην συνέχεια ήρθαμε πιο κοντά αλλά δεν γίναμε φίλοι όπως ήταν λογικό.
- -Τι σου απέμεινε από αυτή την ιστορία;
- -Ότι όλα λύνονται με συζήτηση όχι με βία.

Συνέντευξη Νο.2

«Θυμάμαι πως με έβριζαν συνέχεια , κι εγώ δεν ήξερα γιατί ... Στην αρχή μου φάνηκε ότι το έκαναν για πλάκα ,γιατί άλλωστε είμασταν και στο Δημοτικό ακόμα . όμως μετά από καιρό άρχισε να μου την 'δίνει' όλο αυτό .»

(εγώ)-Εσύ τι έκανες ?

«Στην αρχή αντέδρασα και τους έβριζα και εγώ , αλλά όταν είδα μετά ότι δεν λειτουργούσε,δεν σταματούσαν δηλαδή ,προσπαθούσα να τους αγνοήσω . Και τότε άρχισαν να βγάζουν φήμες για εμένα να βάζουν λόγια στους άλλους»

-Δηλαδή τι λόγια ?

-«Δεν θέλω να μιλήσω για αυτό αλλά από όσα θυμάμαι ήταν τραγική η στιγμή όταν πέρναγα μπροστά από αυτά τα παιδιά»

- Οι φίλοι σου? Τι έκαναν?

-«Όχι και πολλά, σχεδόν κανένας δεν με υποστήριξε βρε παιδί μου ,να πεί στον άλλον ότι δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις . Αλλά εντάξει η θέση τους ήταν δύσκολη γιατί το άτομο που μου ασκούσε μπουλινγκ –λεκτική βία όπως είπες- , ήτανε μέσα από την'παρέα μας'»

-Το είπες σε κάποιον ?

-«Όχι στην αρχή γιατί ντρεπόμουν ότι θα με κορόιδευαν αλλά μετά όταν έφτασα σε σημείο τρέλας το είπα σε έναν καθηγητή μου που το ένιωθα κοντά μου.Μετά, το είπα και στους γονείς μου και μιλήσαμε και με το Διευθυντή και με την μητέρα του 'θύτη' αλλά τίποτα δεν άλλαξε , εκείνος συνέχισε να με βρίζει.»

-Και μετά?Τι έκανες?Του μίλησες για το προβλημά σας?

-«Όχι αλλά το είπα πάλι στον Διευθυντή μα δεν έκανε τίποτα ...Και έτσι πήραμε την μεγάλη απόφαση»

-Δηλαδή ποια απόφαση?

-«Μετακομίσαμε στην Ιεράπετρα σε ένα παλεό μας σπίτι και ησύχασα επιτέλους.»

-Και μετά το ξεπέρασες ή σου έχει μείνει τράυμα ακόμα?

-«Κοίτα, η αλήθεια είναι ότι με δυσκολία θα μιλήσω σε κάποιον για αυτό γιατί μου φέρνει αυτές τις αναμνήσεις, που... Θέλω πραγματικά να ξεχάσω ! Μα δεν μπορώ να εμπιστευτώ εύκολα τώρα τους φίλους μου. Είμαι καχύποπτος για τα πάντα. Νομίζω ότι αν πώ κάτι λάθος

η αν τους πω ένα μυστικό μου εκείνοι θα το αλλάξουν και πάλι θα διαδώσουν φήμες ..όμως βγήκε και ένα καλό από αυτό..Με έκανε πιο δυνατό πιο έμπειρο . Πιστεύω ότι αν μου ξανασυμβεί θα μπορώ να το αντιμετωπίσω καλύτερα ..»

-Και με τους φίλους σου , τι έγινε?

-«Αχ, απλά δεν τους έχω ξαναδεί από τότε .. Όχι επειδή γέλαγαν που με κορόιδευαν αλλά επειδή μετακόμισα και ήταν δύσκολο όλο αυτό.. Καλύτερα όμως για να μην μου θυμίζουν τι είχε γίνει»

ΤΜΉΜΑ Α5

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ:

- Βέρη Αποσπύρη
- Δωροθέα Ντιμίτροβα
- Κατερίνα Τριγωνοπούλου
- Ουμπέρτο Ρονζίνο
- Δήμητρα Σπυροπούλου
- Γιώτα Μωραϊτη
- Στέλλα Παπαδοπούλου
- Μαριάννα Μιχαλοπούλου
- Πετρούλα Παναγιωτοπούλου
- Δήμητρα Σακκά
- Ορέστης Τσιντώνης
- Πάνος Σταθόπουλος
- Στέλλιος Μαχαίρας
- Πάνος Λαζαρίδης
- Θανάσης Χρυσανθόπουλος
- Άννα Τσιβελή
- Μίνα Στεφανάτου
- Κωνσταντίνος Τσαβλής
- Κωνσταντίνα Καρφή
- Γιάννης Παπαδόπουλος
- Μάριος Μπουντούρης
- Εύα Κουτσουραδή
- Γεωργία Φραγκοπούλου
- Μανώλης Τρωαδίτης
- Ανδρέας Μπρέγκου
- Κωνσταντίνος Μουλατσιώτης
- Μάκης Σιγάλας

The
end

